

Motion till riksdagen 2017/18:3891

av **Paula Bieler m.fl. (SD)**

Jämställdhet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om jämställdhetspolitiska mål och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kvotering och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om jämställd utbildning och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hedersrelaterat våld och förtryck och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om jämställdhet och hälsa och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ekonomisk jämställdhet och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om jämställt föräldraskap och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om jämställdhetsmyndigheten och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Jämställdhet mellan könen är ett värde som ofta tas för givet. Samtidigt är det inte ovanligt att begreppet innebär olika saker för olika personer. Dessutom finns delade meningar gällande vilken roll politiken ska ta i att forma ett jämställt samhälle.

Sverigedemokraterna förespråkar i första hand en formell jämställdhet, där varken kvinnor eller män särbehandlas på grund av sin könstillhörighet. Det är för oss en fullständig självklarhet att män och kvinnor har exakt samma värde och att båda könen ska ha samma rättigheter, vara lika inför lagen och kunna känna sig trygga och respekterade. Det är helt enkelt vår grundläggande syn att varje individ ska stå fri att göra sina egna, individuella livsval, utan att det offentliga ska försöka styra eller

påverka dessa val. Detta har ofta visat sig leda till att män och kvinnor inte gör allting på samma sätt, i exakt samma utsträckning.

Till skillnad från andra partier använder vi oss inte av ytliga analyser avseende hur kvinnor respektive män fördelar sig på olika områden som ensamt underlag för att avgöra hur jämställt samhället är. Det är nämligen vår mening att skillnader i preferenser inte i sig behöver vara problematiskt, vare sig ur ett jämställdhetsperspektiv eller någon annan synvinkel. Jämställdhetsproblem är det dock om det saknas möjlighet och acceptans för enskilda individer att bryta mot normer, om män och kvinnor behandlas olika eller om skillnaden i mäns och kvinnors livsval leder till avsevärda skillnader i livsvillkor mellan könen och ojämn fördelning av problem. I det senare fallet är det dock viktigt att påpeka att lösningen inte är jämn fördelning av goda respektive dåliga livsvillkor och problem utan förbättring av de sämre villkoren och motverkande av de problem som finns.

Till följd av denna inställning återfinns mycket av vad som i praktiken jämnar ut ojämställdheter inom andra politikområden. Med bättre villkor för de anställda i den kvinnodominerade offentliga sektorn får en högre andel kvinnor förbättrade villkor och kvinnor som grupp kan knappa in på män som grupp. Den enskilda satsningen hjälper dock såväl kvinnor som män vilka arbetar inom till exempel vården – skillnader utjämnas på ett sätt som inte i sig gör skillnad. Andra förslag som inte tas upp här utan i andra områden handlar huvudsakligen om att avsluta olika former av könsmässigt baserade kvoteringar eller aktivt styra och försöka förändra vilka val enskilda individer gör, i syfte att uppnå en viss fördelning mellan män och kvinnor. Dessutom föreslår Sverigedemokraterna ett heltäckande program för kvinnofrid, för att åtgärda den faktiska och upplevda utsatthet för kriminalitet som i första hand drabbar kvinnor.

Jämställdhetspolitiska mål

De jämställdhetspolitiska målen har i grunden legat fast under längre tid, även om delmålen uppdaterades under 2017. De utgår också i grunden från en tanke om att män och kvinnor ska ha samma makt att forma sina liv, och alltså inte särbehandlas på grundval av kön. En närmare granskning av målen visar dock att de allt som oftast utgår från att jämställdhet nås först då en jämn könsfördelning genomsyrar hela samhället. Detta anser Sverigedemokraterna vara problematiskt på framför allt två grunder. Dels därför att det inte nödvändigtvis är ett tecken på negativ förfördelning eller diskriminering när män och kvinnor fördelar sig olika på olika områden, och mål som fokuserar på könsfördelning riskerar därmed att föra in element av diskriminering snarare än att motverka den, om de ska uppnås. Dels finns det, som konstaterats ovan, en risk att fokus hamnar på att fördela problem jämnt snarare än att åtgärda dem.

Vidare är det enligt Sverigedemokraterna oacceptabelt att formulera ett mål om att enkelriktat eliminera mäns våld mot kvinnor, eftersom det faktiska problemet inte är kopplat till kön på vare sig offer eller förövare. Därtill riskerar nuvarande fokus på mäns våld mot kvinnor att ytterligare osynliggöra – och i förekommande fall skambelägga offer för – kvinnors våld mot män såväl som våld i samkönade relationer. Enligt Sverigedemokraterna bör målets fokus vara att eliminera allt könsbetingat våld, våld i nära relationer och hedersrelaterat våld och förtryck.

Sverigedemokraterna anser att jämställdhetspolitikens roll bör vara att motverka diskriminering, upprätthålla valfrihet, säkra likhet inför lagen och försöka underlätta tillvaron för män såväl som kvinnor i de livssituationer som de själva valt, oavsett om

dessa val följer traditionella könsnormer eller inte. Den bör också sträva efter att kön aldrig blir en faktor i bedömningen av en persons kompetens eller lämplighet i en given situation. Med respekt för den variation som finns på individuell nivå bör den också erkänna att vissa människor kan födas med en oklar eller ombytt könstillhörighet och att dessa människor skall få samhällets stöd i händelse av att detta förhållande utgör ett problem för dem.

Det är Sverigedemokraternas mening att de jämställdhetspolitiska målen bör skrivas om i enlighet med ovan förda resonemang.

Kvotering

Sverigedemokraterna motsätter sig starkt alla former av kvotering och positiv särbehandling på basis av kön och anser att all sådan praxis inom ramen för offentlig verksamhet bör avvecklas. Vägen till bejakande av individuella val och bedömning av individ efter personliga egenskaper snarare än kön kan aldrig gå genom särbehandling. Utöver det faktum att all så kallad positiv särbehandling av en grupp samtidigt är negativ särbehandling av någon annan förstärker sådan behandling synen på människor som representanter för en grupp snarare än representanter för sig själva. Vare sig det handlar om val av och antagning till utbildningar eller uttag av föräldraledighet är det Sverigedemokraternas övertygelse att det individuella perspektivet aldrig får överskuggas av ideal och målbilder om viss fördelning.

Jämställd utbildning

Sverigedemokraterna ser med oro på ökade tendenser att inom svenskt skolväsende göra avkall på grundläggande likabehandling av flickor och pojkar genom att exempelvis ordna könssegregerade aktiviteter eller acceptera, och i vissa fall till och med själva införskaffa, bärandet av plagg som begränsar flickors friheter. Likaså oroas vi av det faktum att pojkars skolresultat sedan lång tid har legat väsentligt lägre än flickors, vilket måste ses som ett misslyckande avseende skolans uppdrag att rusta barn inför framtiden. Därför välkomnar vi att ett av de nya delmålen inom jämställdhetspolitiken syftar till just en jämställd utbildning, och vi vill lyfta behovet av att särskilt beakta ovan nämnda problem. Samtidigt vill vi framföra kritik mot de delar av dagens så kallade genuspedagogik som mynnar ut i att lärare och andra pedagoger bör övervaka barns beteende och styra deras val i en normbrytande riktning, problematisera varje könsnormativt uttryck och menar att riktade stöd och uppmaningar till sådan verksamhet bör avvecklas.

Hedersrelaterat våld och förtryck

De senaste decennierna har hedersrelaterat våld och förtryck tyvärr etablerat sig allt starkare och allt mer utbrett i Sverige. I dagens Sverige hörs allt oftare rapporter från personer som lever i en förtryckande och våldsamt hederskultur som kraftigt begränsar deras möjligheter till fria livsval, i synnerhet avseende att bryta mot de inom kulturen rådande könsnormerna. Offren för hederskulturen begränsas kraftigt i sin vardag. De tvingas finna sig i att deras rätt att göra egna livsval inskränks och det krävs av dem att de försakar den egna viljan för att alltid sätta familjens eller släktens anseende först. I

hederns namn utsätts de ofta för trakasserier, hot och våld från de personer som borde stå dem närmast. Alternativt tvingas de att själva utsätta sina närmaste för våld och förtryck. De mest extrema fallen har gått så långt att offren fått sätta livet till i rena avrättningar till försvar av familjenamnet.

Tyvärr har det hedersrelaterade våldet ofta kommit att kategoriseras som ett generellt uttryck för kvinnoförtryck och vad som brukar kallas mäns våld mot kvinnor. Denna bristande förståelse för hedersförtryckets struktur och grunder har i sin tur lett till brister i åtgärdsprogram och stödinsatser. Sverigedemokraterna vill därför lyfta behovet av specialistkompetens såsom särskilda hedersjourer dit utsatta kan vända sig för skydd och stöd speciellt anpassat för deras situation. Vi vill också säkerställa att det i varje kommun upprättas handlingsplaner och åtgärdsprogram framtagna för arbete mot hedersförtryck genom att från statligt håll bidra med samordning och hjälp från sakkunniga. Därtill bör Länsstyrelsen i Östergötland permanent uppdras att ansvara för arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck, i stället för att som nu ha ett tidsbegränsat uppdrag.

Jämställdhet och hälsa

Det faktum att män och kvinnor är biologiskt olika gör att vi delvis drabbas av olika sjukdomar och arbetsrelaterade skador samt att vi ibland reagerar olika på samma mediciner. För att öka kunskapen och minimera lidandet för de enskilda bör resurserna till forskning på detta område öka.

För att förstå problematiken kan kvinnosjukdomen endometriosis betraktas. Trots att nästan var tionde kvinna drabbas har forskning och kunskap om situationen länge varit bristfällig. En studie publicerad i maj 2013 under ledning av överläkare Matts Olovsson vid Nationellt endometrioscenrum konstaterade att många patienter feldiagnostiserades eller behandlades med ineffektiva metoder. Förutom det fysiska lidandet blir många också lidande ekonomiskt eftersom vissa verksamma mediciner inte subventioneras av staten och inte omfattas av högkostnadsskyddet. Ett annat exempel med koppling till jämställdhet och hälsa där staten bör ta ett större ansvar är kampen mot könsbundna cancerformer, såsom bröstcancer eller prostatacancer.

Vare sig det handlar om att stärka eller utveckla nya screeningprogram, förstärkta anslag till forskning, subventioner av läkemedel eller andra åtgärder för att komma tillrätta med könsbundna sjukdomar innebär åtgärderna också slag för jämställdheten då dessa de facto könsbundna problem motarbetas.

Ekonomisk jämställdhet

Sverigedemokraterna står bakom principen om lika lön för lika arbete. Det är inte enkelt att få en helt klar bild av hur stort problemet med osakliga löneskillnader relaterat till könstillhörighet egentligen är. Siffrorna tycks variera från några promille upp till 7 procent beroende på vem som mäter och hur man mäter. Att det över huvud taget förekommer att människor i landet får en lägre lön än vad de egentligen har rätt till endast baserat på sin könstillhörighet är dock fullständigt oacceptabelt. Därför är det positivt att årliga lönekartläggningar har återinförts. Att osakliga löner upptäcks på tre av tio arbetsplatser när lönekartläggningen väl görs, samt att efterlevnaden av lagkraven

tycks ha försämrats snarare än förbättrats sedan lagstiftningen liberaliserades, är tungt vägande argument för deras existens.

Det är tyvärr ett faktum att kvinnor som grupp har en sämre löne- och pensionsutveckling än män. Sverigedemokraternas satsningar på exempelvis fler heltidsanställningar, höjda garantipensioner och höjt underhållsstöd har en direkt och betydande inverkan på inkomstskillnaden mellan män och kvinnor. Därutöver är det Sverigedemokraternas mening att ett helhetsgrepp bör tas avseende exempelvis föräldraförsäkringssystemet där dagens kvotering ersätts med modeller som tar bort ekonomiska effekter som faktorer för familjers fördelning av uttag. Exempelvis bör man utreda system där pensionspoäng fördelas lika mellan föräldrarna under den tid en tar ut föräldraledighet och den totala hushållsinkomsten ligga på en jämn nivå oavsett vilken förälder som stannar hemma. En bit på vägen nås redan genom höjt tak för föräldrapenningen, då föräldrar vars inkomst skiljer sig mycket åt och där den ena slår i taket inte kommer att förlora lika mycket på höginkomsttagarens föräldraledighet.

Jämställt föräldraskap

Sverigedemokraterna anser att barn så långt det är möjligt bör ha rätt till båda sina föräldrar. I dagsläget ges såväl moder som fader vårdnad om barnet i det fall föräldrarna är gifta. Men i det fall en ogift kvinna föder barn är det upp till henne om vårdnaden ska tilldelas även fadern utan rättslig process. Vidare kan modern, i egenskap av vårdnadshavare, kräva ett faderskapstest såväl för att hävda som neka faderskapsband. En man som tror sig vara far till ett barn saknar dock rätt att begära ett sådant test för att bevisa sitt faderskap. Dessa regler resulterar i en starkare juridisk ställning för mödrar än för fäder och att alltför många barn riskerar att gå miste om kontakten med sin far. Sverigedemokraterna anser att det bör införas en rätt för män att begära faderskapstest, att en man per automatik ska fastställas som far till ett barn om ett positivt testresultat kan uppvisas samt att en fastställd fader per automatik också ska fastställas som barnets vårdnadshavare, jämte modern. Domslut ska krävas för att frånta en förälder vårdnaden om ett barn, inte det omvända.

Jämställdhetsmyndigheten

Regeringen har påbörjat arbetet med att inrätta en särskilt myndighet, Jämställdhetsmyndigheten, som ska överta samordnings- och genomförandeansvar avseende jämställdhetspolitiken. Sverigedemokraterna har följt ärendet och dess beredning under vilken flertalet remissinstanser, däribland Justitiekanslern, Brottsoffermyndigheten, SKL och Socialstyrelsen, konstaterat att behovet av en ny myndighet saknas. Statskontoret har dessutom framhållit såväl ekonomiska som kvalitativa risker med att flytta fungerande verksamheter. Sverigedemokraterna har därför motsatt sig inrättandet av myndigheten och anser att tid ännu bör finnas för att backa bandet utan alltför stora komplikationer. Således bör arbetet avbrytas snarast, och eventuella resurser som reserverats för dess uppstart bör efter behov fördelas mellan de myndigheter som återtar ansvaret för respektive verksamhet.

Paula Bieler (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)

Magnus Persson (SD)